

В. „Народно Съзнание“ из-
лиза единъжъ въ недѣлята—
въ Сѣбота.

Цѣната му е:

За година лева 6.
„ 6 мѣсеца „ 3.
„ 3 „ „ 2.

Единъ брой 15 стотинки.

НАРОДНО

СЪЗНАНИЕ

ПОЛИТИЧЕСКО-КНИЖОВЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Статии и дописки се по-
проваждатъ до редакционния
комитетъ на вѣст. „Народно
Съзнание“, а пари и поръч-
ки до отговорникътъ.

За части обявления се пла-
ща по 15 ст. на рѣдъ за всѣ-
ко първо печатание и по 10
ст. за всѣко послѣдующе.

Неплатени писма не се при-
ематъ.

Ръкописи навадъ не се по-
вращатъ.

ГОД. I.

ШУМЕНЪ, 2 АПРИЛИЙ 1888 Г.

БРОЙ 38.

(Продължение отъ брой 37)

Единъ отъ степендиянтитѣ строшава табла-
та, на която е било обявлението за испититѣ,
други ученици строшаватъ нѣколко стѣкла на
прозорцитѣ и, като сж се качили по чиноветѣ
и маситѣ да ораторствуватъ, строшили нѣкол-
ко и отъ тѣхъ. Когато дошли трима стража-
ри, ученицитѣ ги облъскали, а били и одного
отъ училищнитѣ слуги. Послѣ заобикалятъ ди-
ректора и му искали писменна гаранция за
слѣдующитѣ точки:

- 1). Отварянието на ученическото дружество
при гимназията;
- 2). Махнованието на грубиянствата;
- 3). Исклучванието на слѣдующитѣ г. г. у-
чителни: св. Стефанъ Кжневъ, К. Богдановъ и
Дойчиновъ;
- 4). Отмахванието заочното осжждане на у-
ченицитѣ;
- 5). Свободното развитие и събиране; и
- 6). Отмѣняванието на новата система на и-
спититѣ.

(Слѣдва)

Шуменъ, 1 Априлий 1888 г.

Положението на Ромжния.

Въ свѣршенната ромжиска история, при-
станиитѣ на отбѣлѣзанитѣ важни съ-
бития прѣзъ 1826, 1848, 1866 години,
ще слѣдва да се прибави нова — на съби-
тията прѣзъ 1888.

Набравшитѣ се незадоволствия отъ ре-
жимътъ на ромжиската „народна либерал-
на партия“ на чело съ г. Ионъ Братиа-
ну, дойдохъ изеднѣждъ и твърдѣ рѣзо
да се прокламиратъ и турятъ край на два-
надесетгодишното властванне на тоя дър-
жавенъ мжжъ.

При всичката поддржка на болшинст-
вото въ камарата и покровителството на
кралътъ, слѣдъ едно крѣвопролитие въ
Букурещъ прѣдъ палата и камарата, Ионъ
Братияну биде принуденъ да се отгѣгли
отъ властѣта.

Нъ кризата се не свърши.

Кралътъ повика на властъ жунимиститѣ,
на чело съ г. г. Т. Розети и П. Карпъ.

Розети е извѣстенъ въ Ромжния като
добъръ магистратъ, способенъ прѣдѣда-
тель на кассационния съдъ; нъ не и като
политически дѣятелъ. Той никога не е
бивалъ водителъ или мѣжду тия на коя
да е политическа партия въ Ромжния.

Розети и Карпъ не сж популярни.

Въ кабинета на жунимиститѣ влиза и
г. Майореско. Той е извѣстенъ като единъ
отличенъ критикъ, философъ и изященъ
литераторъ. Нъ не и като политикъ.

Отъ сегашнитѣ министри само троица
сж депутати, а четворица не.

Поддржката на новия кабинетъ е сла-
ба, ако не въображаема, както въ печа-
тѣтъ, тѣй и въ народътъ.

Напротивъ, силна е опозицията про-
тивъ него.

Бързитѣ промѣненния въ администрати-
вния персоналъ показватъ, че новия каби-
нетъ се стрѣми да си създаде партия по-
не отъ чиновници за да спечели въ пред-
стоящитѣ избори.

Опозицията осѣща това, атакува го,
и настоятелно иска незабавното распуца-
ние на камарата и сената, бързото на-
значение на изборитѣ и гарантиране сво-
бодата на избора.

Вижда се, че кралътъ Каролъ направи
грѣшка въ избора на лицата, съставляю-
щи новия кабинетъ.

Въ камарата се произнасятъ пламенни
рѣчи отъ ораторитѣ на опозицията пъл-
ни съ остроти, не само по адреса на ка-
бинета, нъ и по оня на краля.

—Кои сте вий? Отъ гдѣ сте? задаватъ
се питания на министритѣ. —Какво търси-
те на министерскитѣ банки?—Вий сте
пратеници на кралътъ- а не на народътъ!
Ний не можемъ да се разговаряме съ васъ?

—Спорѣдъ конституцията, кралътъ го-
сподарува, нъ не управлява. Народътъ е
суверенътъ въ държавата. Васъ ви не
знае народа—трѣбва да распусните не-
забавно камаритѣ и да назначите бързи
и свободни избори! заявяватъ други.

Очаква се скорошното распуцаение на
камаритѣ и назначаване нови избори.

Възстанието отъ Ураичений взима все
по-обширни и по-обширни размѣри. Вла-
стѣта не е достатъчно силна за да поту-
ши революцията.

Ромжнитѣ изглѣжда да създадѣтъ за
отечеството си епохата на 1789 въ Фран-
ция. Възможно е, ако се не удовлетво-
рятъ у врѣме исканията на народа.

Кралътъ трѣбва да е внимателенъ и
прѣдвидливъ. Той не трѣбва да стане
тиранъ.

Въ Рамжискитѣ вълнения ний съзира-
ме источникъ, отъ които сж длѣжни на-
шитѣ прокопсани „патентовани“ да взе-
матъ добръ поучителенъ урокъ. . . .

Не тапчете народа, вий, които го уп-
равлявате!

Народътъ е жестокъ въ отмъщенията си.

Шумненский градско-общинский съвѣтъ

Тѣжко е положението на единъ жур-
налистъ въ днѣшното време, подъ сѣнка-
та на едно правителство, което е монопо-
лизирало патриотизмътъ и не признава и-
ли не му се иска да признае, че не е
само то, което милѣе за сждбата на об-
щото ни бащино огнище, нъ че и българ-
скитѣ граждани, може би по- вече отъ
него да милѣятъ за това огнище, което
тѣ поддржватъ и закрилятъ съ крѣвавъ
потъ и съ послѣдната си пара, която имъ

е останжала слѣдъ едно почти тригодишно
спиране на занаятитѣ и търговията. На-
родътъ съ сѣтни сили исплаща давнина-
та си отъ любовъ къмъ своето отечество
за да може то да излѣзе отъ тая тѣжка
крива, той ѣде само единъ сухъ хлѣбъ,
потѣва до уши въ дългове за да не до-
пустне агентитѣ на властѣта да му про-
дадѣтъ и покривката отъ гърбътъ за ис-
плащанне на давнината си, а правител-
ството чрѣзъ своитѣ дѣйствия горчиво се
подиграва съ правата на тоя народъ и не
иска да зачита неговото желание, поне ко-
гато иска да се урежда въ домѣтъ си,
самъ да се грижи за общинекитѣ си уп-
равления, самъ да си избере лицата, на
които има довѣрие, че безкористно ще се
застѣпватъ за градско-общинскитѣ му
работи. Ако журналиста поиска да ос-
вѣтли народътъ за неправдитѣ, които вла-
стѣта направил на народа, ако той поиска
да изобличи властолюбцитѣ, егоиститѣ;
то новия драконовски законъ за печата
го застрашава съ мѣсечни и годишни зат-
вори въ тъмницитѣ. Ако журналиста пише,
че правителството по единъ най-осждите-
ленъ начинъ натѣкнѣ правата на българ-
скитѣ избиратели на щикове, че прави-
телството за да види въ священната ог-
рада на народното събрание свои креату-
ри, па били тѣ и най-запътненитѣ лица,
станѣ причина чрѣзъ своитѣ агенти, ок-
ржжни управители и околийски начални-
ци, горчиво да се подиграе съ избирател-
ното право на българина и да причини
чрѣзъ тая си постѣпка умраза и крѣва-
ви сбивания; то закона за печата непрѣ-
мѣнно прѣдписва такѣвъ журналистъ да
се накаже най-строго, безъ да му дава
право да се оправдава чрѣзъ показания
на свидѣтели, а за доказателство да се
иска сждебна присжда, автентиченъ доку-
ментъ. Че кой ще сжди виновнитѣ, отъ
гдѣ журналиста ще вземе сждебна присж-
да? Просто и ясно на журналиста му се
вържатъ устата, за да мълчи прѣдъ свое-
волната на силнитѣ на денѣтъ.

Но ний не ще се побоимъ отъ умиш-
ленната строгостъ на законътъ за да се
искажемъ просто и ясно и да осждимъ
прѣдъ публичното мнѣние беззаконнитѣ
дѣла на *силнитѣ на денѣ*, па ако щѣтъ
нека ни осждятъ на най-строго наказа-
ние. Намъ не ще ни е срамъ да длѣжимъ
въ затворитѣ рамо до рамо съ убийцитѣ,
разбойницитѣ, защото ний не правимъ
прѣстѣпление, не крадемъ, не убиваме, не
безчестимъ, но казваме безъ страхъ исти-
ната, горчивата истина, отъ която могатъ
да се боятъ само тия, на които съвѣстѣ-
та и дѣлата не сж чисти. Нашето утѣше-
ние е, че народътъ, тоя безпристрастенъ
сждия, ще признае, че ний сме невинни

жертва на една жадна за власт клика, на хора, които се боят отъ изказването на истината, и ще ни оправдае, защото неустрашимо сме излъзали да браним чръзъ печатъ неговитъ интереси. Народътъ знае, че ний не се боримъ за власт, за министерски кресли, за парц, но за правото дѣло: защото съзнаваме, че за капризи и за власт бждщността на народътъ се хвърля непощадно въ безсходна пропастъ. Ако ний изопачиме истината, ако ний лъжимъ и клѣветимъ; нека да ни осждятъ и законитъ и общественото мнѣние. Тогава ний съ смирение ще прѣтвглимъ наказанието си и съ наведени на доло поглѣди щимъ минемъ верѣдъ народа и ще отидемъ въ тъмницата.

Присждата на общественото мнение е най-тѣжката; отъ нея ний се боимъ и за това, именно, ний сме се пазили и ще се пазимъ да не заслужимъ тая присжда. Нека ни наказватъ за правдата, ний все ще отговаряме съ думитъ на Галилея: *E pur si muove...*

На читателитъ на вѣстника ни е извѣстно, че за съставътъ на Шумненския градско-общински съвѣтъ до сега ставахъ два пкти избори, на 4-й Октомврий м. г. и на 10 Януарий т. г. Нито първитъ, нито вторитъ Стамбуловъ не благоволи да потвърди. Завчера се обяви на гражданитъ, че на 10-й т. м. сж назначени третий пктъ избори и се свикватъ Шумненскитъ избиратели прѣдъ здапнето на окр. сждъ да гласоподаватъ изново.

Това извѣстие дойде изново да възмути гражданитъ и най-убѣдително да ги убѣри, че правителството е рѣшено да не зачита волята на народътъ за угодата си и за угодата на 5 — 10 души Шумненски граждани българи, свои креатури и нѣколко десетки души турци, на които водителя е извѣстия на цѣлото население отъ Шумненското окръжие за неговитъ минжли и настоящи дѣла, — Неджибъ-Бей.

Защо два пкти наредъ се касиратъ изборитъ за състава на Шумненското-градско общинско управление отъ Стамбулова? Да ли тия избори сж извършени неправилно?

Може би, за читателитъ ни отъ другитъ окръжия да се види прѣувеличавано това, което ще кажемъ по-доло за тия избори, защото не сж присѣствували на избирателното събрание; но ний за доказателство на това, което пишемъ, апелираме къмъ Шумненскитъ избиратели и имъ даваме пълно право да ни осждятъ и ни исполвятъ, ако си позволимъ да изопачаваме истината.

Изборитъ на 4-й октомврий. Въ 15-й брой на в. „Н. Съзнание“ читателитъ ни сж чели описанието на тия избори. Ний смѣло можеме да исповѣдаме, че подобни правилни избори гражданитъ отъ Шуменъ не сж били щастливи да видятъ никога. Всѣки се възхищаваше, даже и по-свѣстнитъ отъ противницитъ ни признавахъ, че изборитъ сж станали най-правилно и най-законно и съжалявахъ само, че не е билъ майоръ Никифоровъ за да ни ги спечали съ силата на щикетъ, както станъ на 27-й Септемврий м. г., знамѣнития денъ, който ще черни страници-

тѣ на новата българска история заедно съ имената на дѣлшнитъ държавници. Цѣли три мѣсеци гражданитъ чакахъ да се произнесе правителството за тѣхъ, при всичко, че, съгласно закона, тѣ трѣбваше да бждатъ утвърдени или касирани въ разстояние на единъ мѣсець. Но законътъ въ тоя случай нищо не значаше за българския *премиеръ*, най-способния, който, спорѣдъ патентованнитъ редактори на правителственната „Свобода“, има влияние въ България и само той може да *възвори редътъ и порядктъ въ държавата*. Мина се мѣсець, минахъ се два и три и гражданитъ все чакахъ да чуятъ **волята** на Стамбулова. Всѣки се чудеше, защо се бави толкова съ утвърдяването или касирането на тия избори. Мнозина увѣрявахъ, че тѣ ще бждатъ касирани, но на населението ще се извѣсти за това и ще се назначатъ нови избори, когато се вържатъ прѣдставителитъ отъ София.

Тѣй и стана. Слѣдъ изминуванието на повече отъ три мѣсеца на Шумненското население се обяви на 8-й Януарий, че на 10-й с. м. ще се извършатъ повторно избори. Забѣлежителното е това, че до тоя денъ, 8-й Януар., населението не знаеше нищо за сждбата на тия избори, понеже не бѣше обявено нито чръзъ агентитъ на властта въ Шуменъ, нито чръзъ „Държавния Вѣстникъ“, че изборитъ сж касирани. Разумѣва се, това е станало отъ патентованъ патриотизмъ: защо е нужно да се знае това отъ гражданитъ, когато е извѣстно на шантаносдържателя, а сега адвокатъ, Гера Ранчева и неговата компания?...

Изборитъ на 10-й Януарий. Казахме, че на 8-й гражданитъ се научихъ, гдѣто слѣдъ единъ денъ, 10-й, ще има избори. За единъ денъ трѣбваше избирателитъ да се приготвятъ за избори. Забѣлежително е това, че на Стамбуловитъ креатури е било по-отнапрѣдъ извѣстно, гдѣто на 10-й ще има избори и тѣ ходихъ нѣколко пкти при тукашната тѣй нарѣчена партия „еснафский клубъ“ да се молятъ за съглашение, само и само съзнапиститъ да не спечалятъ. Но тѣ не можихъ да сполучатъ съ своето съглашение, което се диктуваше отъ *високото мѣсто*, защото отъ хората около еснафския клубъ тѣ намѣрихъ само трима послѣдователи, мѣжду които единътъ е билъ прѣди градскитъ агентинъ и е даванъ подъ сждъ за злоупотребление общински пари.

Въ 26—27 брой на „Нар. Съзнание“ читателитъ ни сж чели описанието на извършенитъ на 10-й Януар. избори. Когато правителственната клика се убѣри отъ рано, че мѣжду шумненското население нѣма хора, които да се повлекатъ слѣдъ нея, тя още прѣди 2-3 дни скрои какъ да прѣдстави и тия избори за незаконни. Тоя тѣхенъ планъ вѣроятно е билъ извѣстенъ гдѣто трѣбва. Тѣ сж си приготвили списѣци отдѣлно, сжщо и урна, та като видѣхъ, че на 10-й нѣматъ послѣдователи, съставихъ си сами бюро, два часа слѣдъ избиранието на законното бюро, събрахъ около 200—250 души турци и си правихъ отдѣлни избори. Ний пакъ ще помолнимъ читателитъ си, ако искатъ да узнаятъ подробно какъ сж станали тия избори, да прочетатъ 26—27

бр. на „Нар. Съзнание“, само ще повторимъ, че за изборитъ подъ надзорѣтъ на законното бюро Постоянната коммисия се произнесе, че сж правилни и законни, но **прѣмиера** Стамбуловъ пакъ ги е намѣрилъ за незаконни и ги е касиралъ.

Шумненски граждани!

Два пкти бѣхте повикани въ разстояние на 4 мѣсеца да си упражнитъ избирателното право и си изберете градско общинскитъ съставъ, такъвъ, какъвто Вий желаете и на какъвто Вий имате вѣра, че не ще злоупотрѣби съ това Ви довѣрие. Два пкти, повтаряме, Вий извършихте правилни и законни избори и приглѣтихте съ болка на сърдцето си насилственнитъ мѣрки на агентитъ на правителството и не поискахте да се оплачитъ отъ тия насилня, само и само отъ съзнание, че нѣма кой да Ви чуе.

Вий показате благоразумието си когато Ви гоняхъ съ щикове и по срдѣ бѣлъ денъ Ви отнемахъ избирателното право, а ерѣщу похищенията се показате, че цѣнитъ спокойствието на държавата, като бѣхте убѣдени, че рано или късно узурпаторитъ на Вашето избирателно право ще се вразумятъ. (Говоримъ за 27-й Септемврий). На 4-й октомврий правдата, която бѣше на Ваша страна, вѣстържествува и тия, които отъ душа жалаяхъ да ви распждятъ съ щикове, не можахъ да сполучатъ, защото се намѣрихъ благородни характери, които не искахъ да си искривятъ душата и повторятъ 27-й Септемврий.

Вий сполучихте по легаленъ начинъ да задѣпите плѣсница на посѣгателитъ на Вашитъ изборни права.

Но правителството Ви онеправда, защото не избрахте неговитъ креатури. Избора Ви се касира.

На 10-й Януарий, Вий изново по благороденъ начинъ показате, че за егоизмътъ на властолюбци, не жертвувате избирателното си право. Вий не искахте да чуete даже думитъ на правителственнатъ агенти, които жестоко се подигравахъ съ Вази, като Ви крѣпяхъ на всеуслишание на самото избирателно събрание, че *само тогава ще имате подобрени избори, когато се съедините съ Ранчевци или когато дойде Ваше правителство*. Вий го приглѣтихте това. Вий си избрахте мирно и тихо членове за градско-общинскитъ съставъ, но правителството още единъ пктъ касира Вашитъ избори; изново се подигра съ Вашето избирателно право!

Шумненски избиратели!

На 10-й т. м. Вий изново се викаете да си изберете градско-общинскитъ съставъ.

Цѣла 6 мѣсеца правителството не иска да вземе въ внимание Вашата воля. То иска да си изберете хора, на които глѣда съ ухилено до уши лице; то иска на чело на Вашитъ градско-общински работи да поставитъ лица, които сж другарували съ Фазлх Паша които сж съдържали шантани и тѣхнитъ аркадаши...

Въ това вижда то спасението на България!

Но ще се оставите ли да се натрапятъ на главата Ви лица, подобни на Начка ефенди, Гера Ранчева, Маджарова и

Неджибъ беа? Ще искате ли Вий да се продължава владението на единъ градско-общински съставъ, отъ който сте си отдавна дигнали доверието?

Неспораме!

На 10-й т. м. Вий трѣбва да се покажете изново, че не можете да си жертвувате правата за прищевкитѣ на хора егоисти и властолюбци.

Трѣбва мирно и тихо по единъ легаленъ начинъ да дойдете всички на изборителното събрание и въпрѣки желанието на *силитѣ на деня*, да си изберете изново лица, на които имате пълно доверие. Не трѣбва да отпадате духомъ и да се отчайвате; правдата рано или късно ще въстържествува. Вий трѣбва още единъ път да покажете на правителството, че не искате на чело на общинското си управление хора, подобни на неговитѣ креатури, като Начка ефенди, Гера Ранчева, Маджарова, Неджибъ-Беа и тѣмъ подобни.

Това е Вашето священо право и на никаква власт не трѣбва да го жертвувате.

„МАСРАФЪ СТАВА!“

Блажения сж Шумненци за това, че и въ градътъ имъ обитава една лучезарна планета, фокусътъ на която е велико Търново, туй глѣздо на „славия“ мже отъ „ствѣрменията политическа школа на Свирча! Тъзи планета мже да се нарѣче Темнида.

Думата ни е за г. Д. Димитриевъ, Сждебенъ Слѣдователъ при Шумн. Окр. Сждѣ.

Ний бѣхме задали на господство му нѣколко въпроси, въ единъ отъ минилитѣ броеве на листа си, по въпроса за „непоследователността“ и глобяване „въ видѣ на ларично вѣзисание“ на единъ невяляющъ се при прѣдварително дирение обвиняемъ.

Нѣмаме отговоръ или защото г. Димитриевъ се срами отъ своята слѣдователска неопитност и умствена несъстоятелност, или защото мисли, че съ това „масрафъ става!“

Ний вѣрваме първото.

Долната частна жалба противъ едно негово постановление (сега подъ № „II“ а не „I“, подадена до Шумн. Окр. Сждѣ отъ нѣколцина граждани, срѣщу която бѣше командата „машки вонъ!“, е оглѣдало, въ което се отразява чувствителната способностъ на този дребенъ патентованикъ.

Тъзи жалба биде уважена отъ Окр. Сждѣ, а чисто безпристрастно, законно и истински патриотичното постановление нагенияния Димитриевъ биде отгѣнено.

Полицията, като видѣ, че не ще може да поддържи никакво обвинение за испеняната на „кьошкювитѣ“ песенъ, обърна листото: обвинението става за „съпротивление“!

Господа Сждии!

По обвинението ни въ съпротивление на полицията при изпълнение служебнитѣ си обязанности, г-нѣ Сждеб. Слѣдователъ при Шумненский Окр. Сждѣ, I Слѣдств. Участъкъ, на 21 того е направилъ постановление подъ № II, съ което вѣзиска да му прѣдставишъ поржчителства въ размѣръ на по хиляда лева, всѣкий единъ; и ако не сме му прѣдставили такива до два дена отъ „обявяването на туй постановление (гдѣ, кому и по кой начинъ?) да се имае подъ полицейски арестъ до окончателното свѣршване на дѣлото“ (какво, подъ какъвъ № и противъ кого заведено туй дѣло?).

Неблагодарни отъ туй постановление, обжалваме го *изцѣло* прѣдъ почитаемия Шумненский Окр. Сждѣ, когото молимъ да го отгѣни, на слѣдующитѣ основания:

1) Когато се пазиратъ мѣрkitѣ за отстраняване възможността на обвиняемитѣ, да се отклонятъ отъ дирението, вѣна се прѣдъ видѣ не само строгостта на наказанието, което имъ прѣдстои, нъ и „силата на обличенията, каквито има противъ тяхъ“, възможността да скриятъ слѣдитѣ на прѣстѣпленieto, *положението*

на обвиняемитѣ въ обществото“ и др. (ст. 633 отъ Вр. Сжд. Правила). Не по-малко се взима въ внимание строгостта на наказанието, което прѣдстои на обвиняемитѣ, и когато отъ слѣдователъ се опрѣдѣлява суммата на поржчителството (ст. 636 отъ сждитѣ правила).

2) Въ всѣко постановление, слѣдователно, съ което се избира коя-да-е отъ указанитѣ въ ст. 628 на Вр. Сжд. Правила мѣрки за неотклоняването на обвиняемитѣ отъ прѣдварително и сждебно дирение, логическо слѣдствие е появяването на необходимостта да се опрѣдѣли точно: характерътъ на дѣянието, въ пазѣршване на което се уличаватъ обвиняемитѣ—да ли е прѣстѣпно, или не и ако е прѣстѣпно, наказуемо ли е, по кой законъ и въ какъвъ размѣръ; има ли доказателства или улики противъ обвиняемитѣ и каква е тѣхната сила; ако се не вземе една отъ казанитѣ мѣрки (ст. 628) иматъ ли обвиняемитѣ възможностъ да укринатъ, или заличатъ слѣдитѣ на прѣстѣпленieto; какво е положението на обвиняемитѣ въ обществото, слѣдователно и поведението имъ—да-ли е безукоризнено или оскѣнено отъ нѣкакво прѣстѣпление, и прочее. Слѣдъ точното опрѣдѣление и вѣзвѣщиване (прѣтѣгляване) всичко това, Сждеб. Слѣдователъ пазира мѣрка за прѣсичане възможността на обвиняемитѣ да се отклонятъ отъ дирението и опрѣдѣля суммата на поржчителството, ако е избралъ него за такава мѣрка.

3) Отъ постановлението на г. Сждеб. Слѣдователъ при Шумненский Окр. Сждѣ, I слѣдственъ участъкъ, отъ 21 того подъ № „II“ се констатира само едно—че ний се обвиняваме въ съпротивление на полицията при изпълнение служебнитѣ си обязанности. Обаче не може да се разбере, да-ли при изпълнение служебнитѣ си обязанности отъ наша страна било е указано съпротивление на полицията, или то е направено отъ насъ, когато послѣдната си е изпълнявала служебнитѣ обязанности. Не е констатирано, въ що е състояло и съ какви срѣдогва е било направено това съпротивление, да-ли е имало нѣкакво слѣдствие отъ него и като какво. Така сждѣ не е забѣлѣзано, да ли туй съпротивление е прѣстѣпно или законно, да-ли, слѣдователно, подлѣжи на наказание и по кой законъ, или не. Нека прибавимъ къмъ всичко това и отскѣпването на всѣкакви съображения, които да обѣмватъ всѣкиѣ указани по-горѣ пунктове за мотивировката на едно постановление, отъ подобенъ характеръ,—а това е твърдѣ лѣсно, защото прѣдметното постановление е прѣдъ Васъ, Г-да Сждии,—и си прѣдставете юридическата пълнота, основателността и, ако щѣте, даже сждейската серпозност, обмисленостъ и безпристрастностъ въ това постановление! . . . Подиръ туй, ний се надѣемъ, да ни неукорите въ злословие г. Сждеб. Слѣдователъ, ако сметежъ постановлението му (подъ № „II“) своеобразно, оригинално, смѣшно.

4) Споредъ нашитѣ скромни, неслѣдователски-юридически, понятия за дѣянията, нарѣчени по криминологичитѣ термини на съществующитѣ въ княжеството наказателни закони: простѣпци, прѣстѣпления и злодѣяния,—фактътъ, „съпротивление на полицията“, пазѣршването на какъвто се придава намъ, съставлява „прѣслушание на полицейски служители при изпълнение тѣхнитѣ служебни обязанности“, и е простѣпкъ. А наказанието за такъвъ простѣпкъ не е по-големо отъ *седмодневно запланение или отъ двадесетъ и петъ лева глоба* (чл. 27 отъ устава за наказанията, налагаеми отъ Мировитѣ Сждии). Този простѣпкъ не може да се подвежда за наказание по другъ законъ, по Отом. Наказат. Законъ (чл. чл. 112, 113, 114, 115), защото: 1) съпротивлението не е станжло *въ полиция или управление*; 2) съпротивлението не е било придружено отъ запланение, прѣвѣрѣние, или псеуване *въ сждѣ или съветъ*; 3) то не е било съпровождано съ бой, нараняване или друго физическо насилие, което да е причинило разболѣване.

5) Като оставяме на страна въпросътъ за подсждността на дѣлото, когото г. Сждебенъ Слѣдователъ бѣше длѣженъ да разрѣши прѣдъ всичко, на тогава да пристѣпимъ къмъ извѣрш-

ване на какви да е дѣйствия по дирението (чл. 10 отъ Допълнението къмъ Вр. Сждебни Правила и ст. ст. 574—683 Вр. Сжд. Правила), за възбужданieto на когото, обаче, когато му дойде рѣдътъ, резервираме си правото, —ний ще се ограничимъ по въпроса за поржчителството, което е главната цѣль на настоящата ни жалба.

Като прѣдварителна мѣрка за прѣсичане на обвиняемитѣ способитѣ за отклоняване отъ дирението, мѣжду другитѣ, задлѣжаватъ се съ подписъ, че ще се явятъ при дирението и пѣма да се отдалечатъ отъ мѣстото гдѣто живѣятъ, безъ позволенieto на Сждеб. Слѣдователъ или Мировий Сждия (ст. ст. 627, 628 п. 1-ий отъ Вр. Сжд. Пр. и чл. 42 отъ Углав. Мир. Сждопроизводство). Имало е случаи, при които за обвинявани въ *кражба* се е считало достатъчно поржчителство за *триста лева* (рѣш. на Върх. Касац. Сждѣ Н-о 11 отъ 8 Ноември 1880 г.), за обвиняеми въ *убийство*—поржчителство за *петдесетъ лева* (рѣш. В. К. С. Н-о 35, отъ 28 Май 1880 г.) Имало е обаче и такива случаи, когато лица, търсени за изпълняване военна повинностъ, макаръ отпослѣ освобождавани за внижги отъ наборната коммисия, пуцали сж се на свобода срѣщу поржчителства за *осемдесетъ хиляди лева*! . . . Помеже ний се обвиняваме въ пазѣршване простѣпкъ, за когото въ закона е прѣдвидено най-горнийо наказание *седмодневенъ арестъ или двадесетъ и петъ лева глоба* (чл. 27 отъ Мир. Уст. за наказ.), то не само че не е нужно поржчителство, а е достатъчна *расписка* за явяване при първо потърсване и неотдалѣчаване отъ мѣстожителството безъ надлѣжно разрѣшаване; нъ и поржчителство даже ако би се искало непременно, то не може да бжде въ нпкой случай за количество по голѣмо отъ *25—30 лева*. Нъ г. Сждеб. Слѣдователъ иска отъ всѣкого изъ насъ поржчителство по за хиляда лева! . . . Впрочемъ, това не трѣба да ни удивлява: г. Сжд. слѣдователъ Димитриевъ е толкова способенъ и опитенъ въ службата си, щото въ неяката на единъ обвиняемъ при дирението (случай съ Вичо Ивановъ по Слѣдственното му дѣло Н-о 20/175) съглѣжда „непоследователностъ“ и за туй му налага „*ларично вѣзисание въ размѣръ на петдесетъ лева глоба*“ (хемъ на основание ст. ст. 616, 617 и 618 отъ Вр. Сжд. Пр., които съвсѣмъ за друго се отнасятъ, а не за непосредствено и ларично вѣзисание въ извѣстенъ размѣръ глоба)! . . .

На основание всичко изложено до тука (и още, вѣроятно, дълбоко-научно-философско-юридическитѣ прѣмѣдрп и образцово-изящни обяснения на прѣхваленитѣ отъ патентованитѣ около вѣстникъ „Свобода“ Д. Димитриевъ, като единъ отъ най отличнитѣ сждебни слѣдователи! Б. Р.), и съгласно ст. 669 отъ Вр. Сжд. Правила, най убѣдително молимъ почитаемия Шумненский Окр. Сждѣ, да благоволи и отгѣни постановлението на г. сжд. слѣдователъ отъ I слѣдств. Участъкъ подъ Н-о II и признае, че не е нужно поржчителство за по 1000 лева, а е достатъчно писмено задлѣжение да се явимъ когато и да се потърсимъ, и да се неотдалечаваме отъ градътъ безъ надлѣжното разрѣшение. А какъ би трѣбало сждѣтъ да постѣпн съ г. Сжд. Слѣдователъ Д. Димитриевъ, това остава на благоусмотрѣнието му.

Прплагаме прѣписъ отъ обжалваемото постановление.

Настоящата частна жалба подаваме Г-ну сжд. Слѣдователю при Шумнен. Окр. сждѣ на I-й Слѣдств. Участъкъ, когото молимъ да постѣпн съгласно прѣписанието на ст. 674 отъ Вр. сжд. правила.

г. Шуменъ, 23 Мартъ 1888 год.

Съ почитание (слѣдватъ подписитѣ).

ДНЕВНИ НОВИНИ.

МѢСТНИ.

Помилътъ читателитѣ случката на „Кьошкювитѣ“, и на „Арастата“ съ полицията и нѣколкото граждани. Кмета и учил. настоятелъ Ранчевъ, за отгѣщение, сж настояли прѣдъ

настоятелство за отчислението на трима от основните ни учители, от които двама, Х. Пушкив и П. Илневъ сж били на „Къшкьовитъ“, а последния Ив. Патлеевъ — който никакъ не билъ тамъ — съеъмъ за *права-бога*. И така училището се пачисти вече! — Хе, хей, бай Рацчевъ, какви врѣмена ще дойдятъ! Знаете вий, че бжджето е на младитѣ, не ли? — Не се стрѣскайтѣ отъ никакви *поворни личности*.

„Поради крайно скандалозното поведение и пр.“ сте отчислени, отговорилъ кмета Начко на учителитѣ Х. Пушкивъ, П. Илневъ и Ив. Патлеевъ, кога отишли да му искатъ обяснения за безврѣменното пмъ отчисление отъ учителската пмъ длъжностъ. Ний пишущитѣ настоящитѣ рѣдове пд прѣдпочитаме да ни парѣкжтъ съ *крайно скандалиозно поведение и пр.*, ако испѣмъ, или прѣсхтѣтвуваме при испѣвването на една невинна пѣсенъ на „Къшкьовитѣ“, отъ колкото да ни направятъ агентъ на нѣкое дружество да му купуваме жито, да украдемъ една извѣстна частъ, да отговоримъ въ оправдание, че мишкитѣ го изали — та да ни наричжтъ *крадецъ*. Питаме сега Начка Дюкмеджиева, кое название трѣбва да прѣдпочита единъ човѣкъ на тоя свѣтъ? Названието *крайно скандалиозенъ ли*, за дѣто испѣлъ една пѣсенъ, или *крадецъ*.

Прокурора при Шуменскій Окр. Сждъ: г. Хр. Тодоровъ, се мѣсти въ Ломъ-Паланка, а за такъвъ на мѣстото му ще дойде прокурора при Ломъ-Паланския. Ний пѣма освѣтъ да скърбимъ за гдѣто Шуменскій Окр. Сждъ се раздѣля отъ единъ достоенъ и свѣстенъ прокуроръ. Пдвече думи не щемъ да кажемъ за г. Тодоровъ, както и сме се назвали до сега, за да му не нанакостимъ.

Въ Ломъ-Паланка той ще бжде пд спокойенъ. Тамъ не се падава вѣстникъ. Трѣбва читателитѣ да се сѣчатъ, защо г-нъ Тодоровъ се мѣсти.

Замѣстника му, Поповъ, ни го твърдѣ *прѣпорѣчатъ*. Ще го видимъ.

Най сѣтитѣ се намѣри на новия зетъ мѣсто близо до Шуменъ. Отдавна това пѣщо се очакваше. Нъ кой трѣбаше да се пожертвува, питаме всѣкой.

Прѣславскій Окол. Началникъ, г. В. Жѣлезовъ, не знаежъ въ интереса на службата ли или за друго, се прѣмѣсти въ Кеманларъ, а на мѣсто него пристигнж вече вчера Кеманларскій, г. ..., новия зетъ на *нашия многообиченъ* народенъ прѣдставителъ Илия Т. Маджаровъ. Почувахме, че мнозина близки Ок. Началници се страхували да не ги сполѣти това, що се случи съ г. Жѣлѣзова.

Ний прѣдполагаме, безъ да утвърждаваме (разбира се защо е?), че единъ отъ кабахитѣ на г. Жѣлѣзова ще да е, за гдѣто въ последнитѣ избори за Окр. Съвѣти не се постара да *услужи*, а оставилъ хората свободни да си избѣржтъ когото щжтъ. Пакъ може ли да се прости това, щото и въ двата избирателни центра въ Прѣславската околия да се избѣржтъ все „сѣзанисти“? — Това за урокъ всѣкому въ днешното *патриотическо* врѣме.

РАЗНИ

Командира на 1-та дружина отъ Прѣславскій полкъ, г. Лудогоровъ, е назначенъ за командующий Сливненскій полкъ. Г. Лудогоровъ замѣнж да вземе новоназначеннй си постъ.

Прѣди 5 дни замѣнж за София г. подполковникъ Любомскій, бригадни командаръ на 4-та бригада. Както казватъ, той щѣлъ да бжде единъ отъ членовѣтъ, съставляющи военния сждъ по дѣлото на майоръ Попова.

Отъ мнозина, като говорятъ за дѣлото на майоръ Попова, се чува да прѣдполагатъ различно за *повода* да се даде подъ сждъ тоя многозаслужившъ офицеръ. Всѣки почти вѣр-

ва, като чете въ вѣстникитѣ, че трѣбва да има злоупотрѣбление, нъ все си задава въпросъ, защо *именно сега* се дава виновния подъ сждъ.

Въ последния си 137-ий брой правителственната „Свобода“, като говори за разгѣжданieto дѣлото на отговорника на „Народни Права“ въ Софийскій апелативенъ сждъ, явно капи правителството да не *хранути*, т. е. да отчислява, прокурори като тоя при горѣпоменитий сждъ, г. Константиновъ, който при разгѣжданieto на дѣлото искалъ отмѣненieto на присждата на Софийскій Окр. Сждъ и, слѣдователно, оправдаването на отговорника на „Народни Права“.

Трѣбвало е, спорѣдъ „Свобода“, тоя прокуроръ да си криви думата и да не се придържа о *сухата буква* на закона. Въ всѣкий противенъ случай той подкопавалъ правителството.

И така, и виновенъ и пениновенъ, единъ отговорникъ на вѣстникъ въ България даде ли се подъ сждъ за *клеветение* на патентованитѣ, трѣбва да бжде осжденъ, ипѣкъ да си мисли прокурора.

До какво дѣредже достигнжхме! Нъ, да не говоримъ повече!

Разказватъ ни, че г. Стоиловъ билъ много пастрбенъ, за дѣто новия законъ за печата не се разбиралъ добръ отъ прокуроритѣ и сждитѣ: единъ допушали свидѣтели, а други не; единъ допушали сждѣбни засѣдатели, а други не; единъ оправдавали отговорницитѣ за тѣжки прѣстѣпления, напримѣръ в. „Народно Съзнание“, за дѣто писалъ, че въ Шуменъ изборитѣ станали съ щикове, а други осждали безъ никаква вина, напр. за дѣто писалъ, че г. Стамбуловъ е непослѣдателенъ. Г. Стоиловъ щѣлъ да се занимае сериозно за да докаже на свѣта, че закона е практиченъ и състоятеленъ. Той далъ подробни наставления на пѣкой отъ столичнитѣ чиновници за смисълъта и начинътъ на приспособленieto на привѣдени отъ него френски законъ за печата. Готовило се дълго окръжно за обяснения и наставления, които да служатъ за ръководство на прокуроритѣ. Вѣрваме, че окръжното ще се печата въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Нар. Права.)

Ето аргументитѣ на в. „Свобода“ брой 136-й срѣщу критиката ни върху несъстоятелната политика на патронитѣ ѣ: „бездѣлници“, „акробати“, „мюзевирекѣ“, „мискинеко“, „гладници“, „наглостъ“, „бѣсна“, „безчестна“, „слѣпци“, „невмѣняемо положение“, „луди“, „шоролопи“, „лукави“, „безобразни“, „антихристѣ“, „армуткафалия“, „кучета“, „просяци“, „банкрути“, „печисти уста“, „шарлатани“, „вагабонти“, „разбойници“, „пехливани“, „синигери“, „краставници“, „сойки“, „Бѣлъ Тодоръ“, „подлостъ“, „нахалностъ“, „безъ сурати“, „безсвѣстни мискини“, „черни души“, „вѣтаричеви“, „чуми“, „холери“, „бѣсни кучета“, „алобни души“. И този цѣлия диксепонеръ на избрани думи се срѣща само въ 136-ий брой. Не ще съмнѣние, че редакторитѣ на „Свобода“ като сж писали този литературенъ смѣтъ сж имали оглѣдало прѣдъ себе си и сж се рисували. Всички тѣзи епитети и прилагателни, никой пѣма да оспори, тѣмъ принадлежатъ. Само г. Стамбуловъ може да се въсплщава отъ подобно естѣтично изложение.

(Нар. Права.)

Отговорътъ на г. В. Юрданова за писаното противъ него въ в. „Свобода“ бр. 137 остава за иджция брой, по причина на многото материалъ.

Четехъ въ брой 3 на ромжиския вѣстникъ „Stindardul Tërrei“ слѣдущето:

Софийскитѣ военни скандали.

„Майоритѣ Поповъ, Боневъ, Иваловъ и четворица висши офицери сж разжалвани за извършени злоупотрѣбления. Тѣзи офицери се обвиняватъ въ злоупотрѣбяване държавни пари на сума отъ 300,000 лева. Майоритѣ По-

повъ и Боневъ бидохж арестовани при всичко покровителство на княза Кобургскій, който бѣ прѣдложилъ да заплати паритѣ що липсuvatъ.“

„Поповъ бѣше мѣжду довѣренницитѣ на княза Батембергскій, и напоследѣкъ, мѣжду ония на князъ Кобургскій.“

„Князътъ е отишѣлъ лично при прѣдсѣдателя на министерския си съвѣтъ за да добие отъ него потуляването на скандалътъ. Нъ последния отказалъ да допустне Попова на свобода.“

„Князътъ и първия министръ сж се раздѣлили твърдѣ неблагоприятни единъ отъ другито. Първия министръ е заплашилъ княза съ оставката си, и князътъ — първия си министръ. При всичко това, и една и другия сж се общавали да не подаватъ оставка.“

„Една абдикация или единъ държавенъ прѣвратъ, считатъ се налѣжащи.“

Декларацията на майоръ Паница.

„Майоръ Паница тия дни е направилъ на съслуживцитѣ си, събрани на таенъ съвѣтъ, слѣдущата декларация:

„Князътъ има намерение да понѣмж българската армия. Ний не можемъ да приемемъ тѣзи система. Пд-скоро ще се повърнемъ къмъ Русситѣ, съ които ако не би ни обвързвало происхождение, свързатъ ни симпатитѣ и вѣрата.“

Бѣл. Ред. При всичко, че живѣемъ въ „свободна“ България, ний пѣмае извѣстие за тѣмъ отъ грамадна важностъ случаи въ столицата на отечеството ни. Ако това е истина, като изразяваме благодарностъ къмъ букурещкия си събратъ за освѣтленieto по нашитѣ работи, очудваме се на „спасително-патриотическата замѣгливѣлостъ“, съ която правителството и органа му повиватъ обществото. . . . Въ всѣкой случай, обаче, вземаме горното отъ „Stindardul Tërrei“ съ голѣма прѣдпазливостъ.

Correspondance de Viena е получила слѣдущето увѣдомление отъ частния си корреспондентъ изъ Берлинъ:

„Проектътъ за задомяването мѣжду най-голѣмата дѣщеря на императора Фридрихъ III и княза Ал. Батембергскій не бѣше освѣтъ единъ претекстъ за оставката на князъ Бисмаркъ. Истинската причина на оставката е антагонизмътъ, що владѣе мѣжду канцлерътъ и Царица Виктория.“

„Князъ Бисмаркъ благопожелава новата императрица, която въ свой рѣдъ му възврѣща това благопожелание съ лихва.“

„Императорътъ, при всичко че е болѣнъ, никога не ще почувствува да се раздѣли отъ първия министръ; отъ друга страна императрицата не ще прѣнебрѣгне нищо за да повлияе върху съпругътъ си.“

„Князъ Бисмаркъ знае това и вижда, че пѣма да измине дълго и положението му ще стане нетърпимо. Той ще поднови оставката си, докато напаконъ тя добне едно осждествление.“

„При всичко това, вѣрва се, че всичко ще се свърши съ единъ компромисъ.“

„Проектътъ за задомяването ще се отложи до окончателното урѣждане на българския въпросъ, сирѣчь до денѣтъ, когато Русия, като стане наово силна въ София, не ще се страхува вѣче отъ влиянието на бившия князъ на България.“

Възстание въ Урвичени. За потуляването му сж испратени 1 конний полкъ отъ *Рошиори*, два ескадрона кѣлжраши и пѣхота. Още не потулено.

Възстанието е прозалѣзло отъ това, че околийския началникъ е прѣдложилъ на селенитѣ да подпнжжтъ махваръ за благодарностъ къмъ Йонъ Братяну, съ когото се молеше да остане на властъ. Селенитѣ слѣдъ като подписаха, безъ да знаятъ за какво, на втория денъ се завърнали обратно да искатъ махварътъ. Понеже окол. началникъ отказалъ, започнжлъ се ужасенъ бой. Пд-послѣ, възстанието възголѣми разжѣри.